

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku A. S.
przy uczestnictwie Z. S.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 lutego 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 29 października 2019 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) pozostawia rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego do orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania wobec wykazania przez skarżącego, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Nakładając na skarżących obowiązek wskazania i uzasadnienia oznaczonej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ustawodawca zmierza w ten sposób do zagwarantowania, że skarga kasacyjna (nadzwyczajny środek zaskarżenia

prawomocnych orzeczeń) będzie pełnić przypisanie jej funkcje publicznoprawne. Ograniczenie przesłanek do czterech ma więc zapewnić, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne, a skarga kasacyjna nie stanie się instrumentem wykorzystywanym w każdej sprawie.

W skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 29 października 2019 r. wnioskodawczyni A. S. oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. uznaje się zagadnienie nowe i dotychczas niewyjaśnione. Zagadnienie to musi mieć charakter istotny i być zagadnieniem ściśle jurydycznym, tj. dającym się przedstawić w sposób syntetyczny i oderwany od kontrowersji dotyczących ustaleń faktycznych lub oceny dowodów (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08, ICBSN 2009, nr 4, s. 48). Chodzi przy tym o zagadnienie o charakterze abstrakcyjnym, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji, a jego rozstrzygnięcie będzie miało znaczenie nie tylko dla oceny konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Z tej przyczyny przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) wymaga wykazania przez skarżącego, że w sprawie występuje zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Tych wymagań nie spełniła skarżąca formułując pytanie o dopuszczalny zakres orzekania przez sąd o nierównych udziałach w majątku wspólnym małżonków, w szczególności osobistego nakładu małżonka w postaci pracy w gospodarstwie domowym i wychowaniu dzieci. Podniesiony problem prawny oraz argumenty przywołane dla potrzeb jego uzasadnienia w swej istocie prowadzą się do nieuprawnionego ze względu na brzmienie art. 398³ § 3 k.p.c. podważenia poczynionych przez Sąd drugiej instancji ustaleń dotyczących zbliżonego zaangażowania stron w funkcjonowanie rodziny oraz równego czynienia nakładów na majątek wspólny. Zwrócić również należy uwagę, że uzasadnienie

wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania istotnie odbiega od okoliczności faktycznych stwierdzonych przez Sąd Okręgowy. Wbrew twierdzeniom skarżącej, nie znajduje uzasadnienia twierdzenie, że uczestnik postępowania Z. S. nie był zaangażowany w prowadzenie gospodarstwa domowego i wychowanie dzieci (s. 2 skargi kasacyjnej). Sąd Okręgowy jednoznacznie stwierdził, że również uczestnik postępowania brał aktywny udział w wychowaniu dzieci oraz w realizacji prac domowych, co – jak uznał – nie uzasadnia doszukiwania się znaczących dysproporcji w działaniach wnioskodawczynie i uczestnika na rzecz dobra rodziny i powiększania wspólnego majątku. Zgodnie z art. 398¹³ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę wydania orzeczenia zaskarżonego skargą kasacyjną i na podstawie tych ustaleń dokonuje oceny zasadności naruszenia przepisów prawa materialnego podniesionych w skardze kasacyjnej. Podniesiony w skardze kasacyjnej zarzut naruszenia art. 27 zd. 2 k.r.o. w zw. z art. 43 § 3 k.r.o. odnosi się natomiast do twierdzeń faktycznych strony skarżącej, które jej zdaniem Sąd drugiej instancji powinien poczynić, a nie ustaleń faktycznych dokonanych przez ten Sąd.

W sprawie nie zachodzi także nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). Z uwagi na to, że przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji była apelacja wniesiona od postanowienia wstępnego Sądu pierwszej instancji kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnie Sąd pierwszej instancji, zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c., w orzeczeniu kończącym to postępowanie w sprawie.

jw

[aw]